

Vad betyder det liturgiska årets färger i mässan?

Lila, grönt, rött, vitt, rosa och blått delar upp den liturgiska kalendern. Varje färg belyser en aspekt av Jesu Kristi liv och drar in präster och troende i sakramentens mysterium. I firandet ikläder sig prästen Kristus; han agerar och talar, inte i sitt eget namn, utan "i Kristi person".

2023-10-03

Innehåll

1. Vad betyder färgerna i mässan?

2. Vad betyder det liturgiska årets färger i mässan?

- Violett

- Grönt

- Vitt

- Rött

.....

1. Vad betyder färgerna i mässan?

“Under årets lopp utvecklar [kyrkan] hela Kristi mysterium och högtidlighåller minnet av helgonens högtider.”^[1] På detta sätt färdas vi under hela året genom olika episoder i Herrens liv och i frälsningens

historia. På denna kyrkans resa manifesterar de liturgiska klädernas färger och former dessa mysterier, som blir närvarande i de liturgiska årstidernas mångfald.^[2]

Vid varje mässa använder kyrkan de färger som bäst påminner om Jesu Kristi frälsningsgärningar och deras sakramentala verkan under det liturgiska året. På så sätt finns det en harmonisk enhet mellan allt som utgör den heliga mässan: ord, gester, handlingar och föremål.

Be med den helige Josemaría

Vörda och respektera Kyrkans heliga liturgi och varje enskild rit. Förrätta dem troget. Förstår du inte att vi stackars människor behöver ta emot även de allra största och ädlaste ting genom våra sinnen? (*Vägen, nr. 522*)

I kyrkan upptäcker vi Kristus, som är vår kärleks kärlek. Och vi bör önska att alla ska få denna kallelse, denna

innerliga glädje som berusar våra själar, den rena sötman från Jesu barmhärtiga hjärta. (*Lealtad a la Iglesia, n. 4*)

Att leva med i den heliga Mässan innebär att man ständigt ber, att man blir övertygad om att Mässan för var och en av oss är ett personligt möte med Gud: vi tillber, lovar, ber, tackar och gottgör för våra synder, vi renar oss, vi känner oss förenade med Kristus tillsammans med alla kristna.

Ibland kanske vi har frågat oss hur vi kan besvara Guds stora kärlek.

Kanske har vi önskat att vi kunde få ett tydligt program för hur man lever ett kristet liv. Lösningen är enkel och uppnåelig för alla troende: att delta med kärlek i den heliga Mässan, att i Mässan lära sig umgås med Gud, för detta offer innesluter allt vad Herren önskar sig av oss.

Tillåt mig påminna er om vad ni många gånger iakttagit: de liturgiska

ceremoniernas förlopp. Genom att följa med i dem steg för steg blir det möjligt för Herren att låta var och en av oss upptäcka på vilka punkter vi måste bli bättre, vilka laster vi måste rycka upp med roten och hur vi skall umgås broderligt med alla människor. (När Kristus går förbi, nr. 88)

Vi bör ta emot Herren i eukaristin som man tar emot denna världs betydelsefulla människor, och rentav bättre: med utsmyckningar, ljus, nya kläder ...

Och om du frågar mig vilken renhet, vilka utsmyckningar och vilka ljus du bör ha, svarar jag dig: renhet i dina sinnen, vart och ett av dem; utsmyckningar i dina själsförmögenheter, var och en av dem; ljus i hela din själ. (Smedjan, nr. 834)

2. Vad betyder det liturgiska årets färger i mässan?

Violett

Violett liturgisk klädsel används för mässorna under de så kallade “starka årstiderna” - advent och fastan - och för mässor för de avlidna (jfr IGMR, n. 346). Detta beror på att “det är en diskret och allvarlig färg. Den symboliserar stränghet, botgöring, andlig fördjupning och förberedelse (...) Violetts erhålls genom att kombinera rött och blått. I denna blandning ser vissa författare en förening mellan färgen röd, som symboliserar kärlek, och blå, som symboliserar odödlighet. Andra ser föreningen mellan himlen, som representeras av det blå, och den röda, som representerar jorden.”^[3]

I denna mening väcker färgen violett vid mässor för de avlidna hos oss den övernaturliga visionen, Guds närhet,

inför dödens verklighet. Samtidigt, under tider av stor betydelse, påminner violett om den botgöring som kyrkan uppmanar oss att göra under dessa tider. Rosa kan dock användas "på söndagarna *Gaudete* (den tredje söndagen i advent) och *Laetare* (den fjärde söndagen i fastan) för att påminna fastande och botfärdiga om att jul och påsk närmar sig, och därmed att botgöringen upphör."^[4]

Grönt

Grönt används i mässorna "under året". Medan julen anses vara början på Jesu liv och påskan slutet, firar den tiden "under året" inte ett särskilt mysterium utan helheten av Kristi mysterium.^[5]: hans förkunnelse, ödmjukhet, herravälde, mänsklighet, gudomlighet och sändning. Denna tid är efter jul fram till fastan och efter påsk fram till advent.

Den gröna färgens symbolik förknippas med naturen och växtligheten och väcker tankar om fertilitet, överflöd, återväxt och kraftfullhet (allt förknippat med dess latinska namn *viridis*, *viriditas*). Kanske är detta ursprunget till dess betydelse av hopp^[6]. Eftersom det är färgen för denna årstid, inbjuder liturgin oss att leva med det hopp som kännetecknar dessa perioder: hoppet om Messias ankomst och hoppet om den frälsande uppståndelsen.^[7]

Vitt

Vitt förknippas i allmänhet med frid, lugn, renhet eller det gudomliga. Kyrkan har också förstått denna färg som en symbol för Guds helighet, vilket är anledningen till att vi i mässliturgin ser den vita färgen vid "tideböner och mässor under påsk-

och jultiden, dessutom på alla kristusdagar som inte är ägnade hans lidande, vidare på dagar som ägnas den saliga jungfrun Maria, de heliga änglarna och helgon som inte är martyrer. Vitt används vid följande högtider: alla helgon (1 november) och den helige Johannes Döparen (24 juni); vid följande fester: den helige Johannes Evangelisten (27 december), den helige Petrus biskopsstol (22 februari) och den helige Paulus omvändelse (25 januari).” (Allmän introduktion till den romerska missalen (IGMR), nr. 346).

På den heliga jungfruns högtider, där vitt vanligtvis används, är det också tillåtet att använda himmelsblå liturgiska kläder eftersom de symboliserar hennes renhet och oskuld. Användningen av denna färg är ett privilegium som Spanien och de spansktalande länderna åtnjuter och som beviljades den 12 februari

1883 enligt ett dekret från den heliga ritkongregationen för den obefläckade avlelsens högtid och dess oktav^[8]. Detta privilegium bevaras än idag, även om det är begränsat till högtiden för Marias obefläckade avlelse (8 december) och de lördagar då denna votivmessa används^[9]. Några andra länder har samma privilegium men annars är helt förbjudet.

Rött

Liturgin använder den röda färgen för mässorna om den helige Ande, som kom över apostlarna som tungor av eld, och för mässorna om Kristi lidande och martyrerna. Vi skulle kunna säga att valet av färg symboliskt framkallar den helige Andes eld och martyrernas blod^[10], och i första hand Kristi blod som utgjutits för oss.

Enligt den Allmänna Instruktionen till det Romerska Missalet bärs röda kläder "palmsöndagen och långfredagen, pingstdagen, i gudstjänster till minne av Kristi lidande, på apostlarnas och evangelisternas himmelska födelsedagar (utom 27 december) och de heliga martyrernas dagar". (nr. 346). Detta är alla tillfällen då vi kontemplerar mysteriet med Guds kärlek till mänskligheten genom lidande och offer.

Be med den helige Josemaría

Den sakrala konsten måste leda till Gud, den måste respektera heliga ting, den är uppbyggd kring fromhet och vördnad. Under många århundraden har den bästa konsten varit den religiösa konsten, eftersom den var underkastad denna regel; eftersom den i allt bevarade den natur som var lämplig för dess syfte. (Brev nr. 3, 22b)

Hur skulle man kunna börja fastan på ett bättre sätt? Vi förnyar tron, hoppet och kärleken. Detta är källan till vår botgöringsanda, till vår längtan efter rening. Fastan är inte bara ett tillfälle till att intensifiera våra yttre självtuktsövningar: om vi skulle tro att fastan endast bestod i dessa, skulle dess djupast liggande innebörd för det kristna livet undfly oss, för dessa yttre handlingar är – jag upprepar – en följd av tron, hoppet och kärleken. (När Kristus går förbi, nr. 57).

Genom att delta i den heliga Mässan kommer ni att lära er umgås med var och en av de gudomliga Personerna: med Fadern som föder Sonen, med Sonen som föds av Fadern, med den helige Ande som utgår av dem båda. Då vi umgås med någon av de tre Personerna, umgås vi med en enda Gud; och då vi umgås med de tre, med Treenigheten, umgås vi likaså med en enda sann Gud. Älska

Mässan, mina barn, älska Mässan.
Och gå till er kommunion med
hunger, även om ni är stelfrusna,
även om känslorna inte svarar: ta
emot kommunionen med tro, hopp
och flammande kärlek. (När Kristus
går förbi, nr. 91)

^[1] Universella normer för det
liturgiska året och kalendern, nr. 1.

^[2] cfr. Zaccaria, G., Gutiérrez Martín,
J.L. (2016). *Liturgia: un'introduzione*.
EDUSC.; Allmän introduktion till det
romerska missalet (IGMR), nr. 345.

^[3] Liturgia Papal. (2017). *Ornamentos
Morados*. El Manual de Liturgia.
Recuperado 22 de junio de 2022.

^[4] Idem.

[5] jfr. Abad Ibáñez, J.A. (1996) *La celebración del Misterio Cristiano*. EUNSA

[6] jfr. Piccolo Paci, S. (2008). *Storia delle vesti liturgiche. Forma, immagine e funzione*, Ancora, Milano, s. 240.

[7] jfr. Granda. (2018). ¿Sabes Qué significan los colores litúrgicos? Talleres de arte Granda. Recuperado 22 de junio de 2022.

[8] jfr. Ripoll, J. (2018). El privilegio español del color azul. Liturgia con espíritu. Recuperado 24 de junio de 2022.

[9] jfr. Liturgia Papal. (2015). Ornamentos azules. El Manual de Liturgia. Recuperado 22 de junio de 2022.

[10] Liturgia Papal. (2017). Ornamentos rojos. El Manual de Liturgia Recuperado junio 22 de 2022.

Foto: Talleres de Arte Granda

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
vad-betyder-det-liturgiska-arets-farger-
i-massan/](https://opusdei.org/sv-se/article/vad-betyder-det-liturgiska-arets-farger-i-massan/) (2026-03-20)